

MÖVLUD AĞAMMƏD

Gah sağa boylanır, gah da ki, sola

Gah sağa boylanır, gah da ki, sola,
Gözlərim sağımla sol arasında.
Nə əcəl yaxına gəlir, nə də sən,
Dizlərim ölümlə ol arasında.

Ürəyim çırpınır, sinəm bir qəfəs,
Nə bir hənerti var, nə də ki, bir səs.
Dilim topuq çalır, təngiyir nəfəs,
Sözlərim qucaqla qol arasında.

Elə bil qəsdimə dayanıb kədər,
Xəyalən qurdugum səadət hədər.
Mövludam, çəkdiyim ölümdən betər.
İzlərim cığırla yol arasında.

Dünyanın dərdini çəkə bilsəydim...

Dünyanın dərdini çəkə bilsəydim,
Çəkib yetirərdim sona, bilmirəm.
Bu qədər ah-nalə, bu qədər mələl,
Pərvanə gərəkdi, yana bilmirəm.

Çevirib üzümü tənə baxışdan,
Gedim uzaqlara dostdan, tanışdan.
Üstümə çilənən qardan, yağışdan
Gəlmışəm cazanə, cana, bilmirəm.

Bu cövri-cəfalar, bu möhnət, kədər,
Sanma keçəridir, yox olub gedər.
Mövluda, dünyaya gəlməyin hədər,
Getməyə günləri sana, bilmirəm.

Üzüyün üstündə qaşa bənzəyən...

Üzüyün üstündə qaşa bənzəyən,
Zərgər yaxşı bilər zərin qədrini.
"Əllini aşirdın, yüze nə qaldı?"
Doxsanda bilərsən ərin qədrini.

Üzüyün üstündə qaş qaralmasın,
Ömrünü boranlı qış, qar almasın.
Günəşin sönməsin, qaş qaralmasın,
Solanda bilərsən tərin qədrini.

Üzüyün üstündə qaş daşa dönəz,
Daş qara daşdışa, qaş-daşa dönəz.
Torpağın altında daş başa dönəz,
Son anda bilərsən sərin qədrini.

Üzüyün üstündə qaş incidəndi,
Süzülür dürr kimi yaş, incidəndi.
Gözlərin can alır, qaş incidəndi,
Dər, onda bilərsən bərin qədrini.

Üzüyün üstündə qaş pərvanədi,
Dərdindən xəstədi, lap divanədi.
Mövludun ürəyi şanə-şanədi,
Yananda bilərsən nərin qədrini.

Boyun əymə, dərddi eşqin dərmanı

"Eh, qalmışan bir ürəyin əlində,
Sindira da bilmirsən ki bilmirsən."

Xəlil Adigözəl

Boyun əymə, dərddi eşqin dərmanı,
Dərdin varsa, gözləmə heç fərmani.
Dərdi eşqə dərman bilən loğmanı
Qınayasan? Bilmirsən ki, bilmirsən.

Bu qiflı açar olsan, dərd olar,
Açıldıqca dər boşalar, dər dollar.
Dərd əlindən qaçar, yenə dərd qalar
Hayanasan, bilmirsən ki, bilmirsən.

Qədd əyilər, çatar mimə, sinə də,
Ömür bitər, dərd tükənməz sinədə.
Dərddən ağır dərd götürməz sinə də
Sınayasan? Bilmirsən ki, bilmirsən.

Dağlar dağa söykənibdir, dayaqdır,
Əyilməyən vüqarı var - o haqdır.
Kimiłr yatıb, kimiłr hələ oyaqdır
Oyanasan, bilmirsən ki, bilmirsən.

Göz yaşım çox, qocalmağa nə var ki,
Sözlə, Mövlud, öc almağa nə var ki.
Bir ürəklə bacarmağa nə var ki
Ha yanasan, bilmirsən ki, bilmirsən.

Zaman-zaman, aram-aram...

Zaman-zaman, aram-aram
Dünya, sırrın açılacaq.
Açıldıqca dərd köynəyin
Xirtdəyindən asılacaq.

Demə, günahkardı dərdin,
Nübarını özün dərdin.
Dəndlərinə sinə gərdin,
Dərd sinənə qışılacaq.

Mövlud dərdin dəstələmiş,
Taleyinə qəsd eləmiş.
Dərd dərdini üstələmiş,
Basıldıqca basılacaq.

Bağı-gülüstanda gül dərən gözəl....

Bağı-gülüstanda gül dərən gözəl,
Asta gəz, inciyər gül qədəmindən.
Gül kimi incədir bəyaz əllərin
Bülbül cuşa gəlsin, gül, qədəmindən.

Baxıb oğrun-oğrun salıram nəzər,
Sən gülə bənzərsən, gül sənə bənzər,
Ələnsin çiçəklər üstünə zər-zər,
Çəkilsin çəmənə tül qədəmindən.

Yoxdu bu dünyada sənintək pəri
Olmusan Mövluda dillər əzbəri
Oxşayım, vəsf edim nazlı dilbəri
Açılsın ürəyim, gül, qədəmindən.

Ya da sən

Bu yazını yazdı bəxtimə,
Nə biləydi, qisməti nə, bəxti nə.
Səni məndən ayrı salan bəxtdi, nə
Ya mən həsrət qalım sənə, ya da sən.

Yox gülşəndə sən adında tər gülüm,
Çıxar məni xəyalından, sil, gülüm.
Taleyimə nə ağlayım, nə gülüm,
Ömür billah salma məni yada sən.

Aşıq edər dünyani tən dərdinə,
Bəxtim üçün açılacaq dərdi*, nə.
Səni sevən Mövluddusa, dərdi nə
Könül vermə əgyara sən, yada sən.

* dər--qapı mənasında

Göz yaşı içində gülüşlər donuq....

Göz yaşı içində gülüşlər donuq,
Gülənin min dərdi, gülməyənin bir.
Dünyanın əzəli, pünhan sırrını
Bilənin min dərdi, bilməyənin bir.

Bir aşiq istərəm qəddin bükməyə,
Könül bağçasında dərd-qəm əkməyə.
Məcnuntək cahana möhnət çəkməyə
Gələnin min dərdi, gəlməyənin bir.

Öldürüb içimdə çəş-başlarını,
Göylərə qaldırıım baş daşlarını.
Çətindi saxlamaq göz yaşlarını,
Silənin min dərdi, silməyənin bir.

İçdim qəm badəsin nübar elədim,
Bu qədər zillətə qərar elədim.
Dərdimi dərdliyə izhar elədim,
Bölənin min dərdi, bölməyənin bir.

Mən cahan mülküñü qəmxanə sandım,
Qalandım oduna, od tutub yandım.
Axır nəfəsimdə, Mövlud, inandım,
Ölənin min dərdi, ölməyənin bir.